

Publicerad 2015-12-29 12:15 av Lars Gullberg

Sorg och saknad

Öar i rummet

Såg havet dö
såg havet

i ett spräckt fönster.

ut blåste det,
ut i ett mörker

hon stod

och tittade ut
och såg havet dö,

såg havet
spegla sej i himlen.

Bort blåste det
i ett mörker

ingen vet var det slutar

drog hon för sin gardin
och slöt sina ögonlock

och där inne
flöt vågor

som fallit från hennes kind

och bildat öar i rummet
av dagar

och högt lyser kronan i taket
som en stjärna

och stranden
där han ligger

under vita tjocka lager

andas som
om vinden blåser

när hon stryker bort

en skärva från ett hav
på hans kind

och viskar

att himlen kommit hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten